

Emlékfaültetés az '56-os forradalom tiszteletére

Az OEE a budapesti Városligetben emlékfák ültetésével tartotta a forradalom 50 éves évfordulójának központi ünnepségét. *Fodor Imre* ny. erdőmérnök tárogatójának hangjával kezdődött a megemlékezés, majd a *Szózat* első versszakának eléneklése után *Kertész József* szavalta el a költeményt. Megemlékező beszédet *Pethő József* elnök mondott.

Ezután *Andor József* ny. erdőmérnök méltatta az általa kezdeményezett emlékfaültetést.

„Őszinte tisztelettel és nagyrabecsüléssel köszöntöm nagy múltú egyesületünk elnökségét, elnökét, főtitkárát, az Erdészeti Lapok főszerkesztőjét és minden jelenlévőt, akik megtisztelték e felemelő rendezvényt.

Köszöntöm egyesületünk és szakmánk valamennyi képviselőjét, akik azonosultak e szerény javaslattal.

Köszöntöm *Kiss Bódog Zoltán* kertész-mérnök urat „Az ültess fát a hősökért” kuratórium elnökét, *Töröcsik Pál* agrármérnök urat, akik sokat tettek e kezdeményezés megvalósításáért.

Az elnök úr, mint a Zala megyei Közgyűlés elnöke, felkérte valamennyi megye közgyűlésének elnökét és a határon túli magyarságot e kezdeményezésünk támogatására.

Kérem és javaslom, hogy e vajdahunyadi fásítás a magyar erdészet tisztelegése legyen az 1100 éves kárpát-medencei hőseinknek. E helyen is köszönöm dr. *Pethő József* elnökünk kezdeményezését.

Három éve tettem e javaslatot és az első 7 db fácskát 2005. június 5-én Nagykanizsán a *Nagy Magyarország Emlékműnél* ültettük (lásd fotók).

Mi váltotta ki belőlem e javaslatot? Zalában, Zalalövön születtem. Középiskoláimat Zalaegerszegen végeztem, az erdőmérnöki diplomámat Sopronban szereztem. Szakmai munkámat Zalában és a soproni egyetemen végeztem. Vezérgazgató-helyettesként fejeztem be szakmai pályafutásomat. A soproni egyetem jövőtáblól c. egyetemi tanár vagyok.

Két momentumot emelek ki az ifjúkori életemből:

– 1941-ben iratkoztam a gimnáziumba és még az évben cserkész lettem. Azt mondta ekkor a katolikus hittanárunk: „Fiuk, minden nap tegyetek egy jó cselekedetet”. Ennek 65 éve és mindennap elszámolok magammal, hogy megfelelt-e a felhívásnak. Hiszem, hogy ma mindnyájan megfelelünk!

– A most elmondandó második gondolat váltotta ki belőlem a javaslatot, hogy „Ültessünk fát a hősökért”. Mint gimnazista – vonattal bejáró diák – 1942-1945 között a zalaegerszegi vasútállomáson sokszor tanúja voltam a katonavonatok frontra indulásának, ahol édesanyák, édesapák, feleségek, gyerekek, nagyszülők, testvérek, rokonok, barátok búcsúztak szomorúan szeretteiktől. Sejtették a könnyek között, hogy sokan nem fognak visszatérni a háború poklából. Sajnos ez be is következett. Mindig is mélységesen bántott, hogy reájuk 45 évig nem lehetett emlékezni. Azon magyar testvéreinkre, akik e földön a legdrágábbat, az életüket adták hazánkért, a nagyon szeretett Magyarországért.

1990-től a legkisebb falvakban is sorra létesültek hősi emlékművek. Ezek készítettek arra a javaslatra, hogy az egész Kárpát-medencében a hősi emlékművek

mellé ültessünk 7 db fácskát „H” betű formájában. Magyar és erdész emberként javasolom, hogy e 7 db emlékfa ültetésével méltóképpen emlékezzünk az 1100 éves kárpát-medencei hősökre.

E napokban ünnepli hazánk és a világ magyarsága az '56-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját. Legyen e fásítás az '56-os hősök előtti tisztelgés is.

A „H” betű alakban ültetett 7 db fácska hőseinket, hazánkat, Hungáriát, hitünket, hét vezérünket jelképezi.

– Felkértük az erdőmérnök, erdésztechnikus, erdész kollégákat a tervezéshez és kivitelezéshez.

– Az állami és magán erdőgazdálkodókat, díszfatermelőket fácskák rendelkezésre bocsátására.

– Az ifjúságot a fák ültetésére, ápolására, védelmére és az utódaiknak való átadására.

– Az önkormányzatokat és polgármestereket a megvalósításra és a rendezvény ünnepélyessé tételére.

– A történelmi egyházakat a fácskák megszentelésére.

Orden mondja: „A fák mit útjaidon a táj eléd vetít, elárulják egy nép bűneit, vagy erényeit”.

Hiszük, hogy mindenütt az erényeit!

Legyen ezen fásítás a magyar erdészek és nemzetünk főhajtása minden hősünk előtt, akik életüket és véréket áldozták hazánkért, szabadságunkért.”

Ezután *Pápai Gábor* főszerkesztő olvasott fel részletet *Homolya Józsefnek* a Gyökörek és lombok, Erdészportrék sorozatban megjelent visszaemlékezéséből.

A közös faültetés után – melynek hangulatát emelte *Fodor Imre* tárogatójátéka – a Vajdahunyad várban szolid fogadást adott *Oroszi Sándor*, aki ismertette az Erdészettörténeti Szakosztály által meghirdetett pályázat eredményét. Ezt követően bemutatta az állandó erdészeti kiállítást.

